

Eubatmöte 1 september

Första dagen i första höstmånaden kom vi så äntligen i gång. Hos åtskilliga bröder kunde man märka den lättnad vederbörande kände över att än en gång få umgås "oss karlar emellan". Man tyckte sig nästan förflyttad till något orientaliskt land med tanke på de djupa bugningar som utväxlades i stället för handslag. Men alla lyckades räta på ryggen efter bugningen, ingen hade – liksom en gång Hasse Alfredssons Lindeman - knäppt ihop västen med gylfen.

Återseendets glädje solkades dock en del genom att en broder, Urban Karlsson, lämnat oss under sommaren. Parentation hölls i Lunden.

I såväl för- som efterloge kändes det välbekanta sorlet igen, vittnades om sedvanliga intressanta och, mer eller mindre, djupa diskussioner. Varken enheten, friden eller endräkten tycktes ha lidit någon skada av det långa uppehållet, klockan tickade(?) snabbt i väg till den tidpunkt då det var dags för bröderna att återigen vidga avståndet genom att styra kosan hemåt.

Uno Axelsson